

Met blatter of beukenblad LIEFDE MAAKT (soms/toch) BLIND!

E. Marek

Juli was al goed zijn derde week ingegaan, toch hadden we van veel bronstactiviteit nog maar weinig gezien. Natuurlijk vond men hier en daar al verse veegplaatsen en bij één daarvan was echt wel 'woest' gekrabbd doch zoekende of drijvende bokken waren veeleer de uitzondering dan de regel. In een aanplanting, net op de hoek van 2 dreven had een mannelijke capreolus toch wel zo'n plantsoen-spar overhoop geveegd zeker – het witte, ontschorste stammetje stak zo fel af tegen het overheersende, omringende groen dat men bijna een zonnebril diende op te zetten om daar ongehavend langs te geraken... Met een ferme ruk was dit boompje dan ook plots met wortel en al verdwenen waarbij de grond vakkundig werd dichtgedaan: met het er op gegooide strooisel zag het eruit alsof daar nooit een kerstboom-in-spe had gestaan. Wat men al niet doet om de rust en de vrede te bewaren...

Hoe rustig het revier er ook uitzag, het onweer van een snel naderende bronst hing duidelijk voelbaar in de lucht en dat maakt energie vrij: meer dan ooit verwonderen we er ons over met welk gemak men dan zo hyper vroeg kan opstaan om bij het grijzen van de dag te gaan bersen. Die morgen van 24 juli ontwaakte de dag bijna zoals 'in de boekjes': een aangename temperatuur, net nog voldoende dauw om een grazend stuk reewild nog dat extra portietje 'drank' mee te

geven, een licht briesje dat gelukkig toch constant uit dezelfde richting kwam, muggen of dazen waren er niet en vooral de hoop, met zo'n weer eigenlijk bijna de zekerheid, dat het die morgen gewoonweg zou lukken. Natuurlijk hadden we ook de Butolo-blatter in de borstzak van het hemd 'fiepklaar' zitten – ze zouden nu toch eindelijk al eens op die verleidelijke tonen moeten springen!

Naarmate de afstand en de tijd vorderde, kalfde de eerder on-